

до, и спрা�висе, покайся, да не паднешь, како некой човекъ, име томъ Георгий предъ тімъ дні що є было що виделъ за него некой пріятели негдѣ такъ видѣніе: За що го влѣкъ дьяволи оу вѣчна мъка, и се къртвилъ са молитвата на оугодницы Бжии, и мъ се дало време двадесетъ днѧ, да се покре, това видѣніе мъ казалъ пріятели Георгію и го оучилъ, да се покре, а той не се покралъ и по двадесетъ дні оумрелъ и загубилъ и снага и душа, и шиде темъ, де како влѣкъ напредъ, и ты се чувай, да тे не найде това сло, що є нашло него, и да си исправишъ твой животъ, и да се покреши. Ты си позналъ, ако не бы была прѣда Бца, ты бы оутгажъ болестъ оумрелъ лошъ, и това що го оучилъ. Ахобника послушалъ Іоаннъ, и ималъ той страхъ на сердцето секий патъ, и живеалъ со съзъзданіемъ и со съзъзданіемъ многъ плакеніе, и соглажзи и мылъ си грѣховете и простилимы се и се преставилъ и се радувалъ со съзъзданіемъ Гда.

За єдно чудо, що є было оу єдна церква, що и викали Невра.

ЧУДО, 4.

По времѧ православныхъ Царя Михаила и Феодоры стыжимало оу Цариграда некой сдѣлъ име томъ Антоний, той ималъ оу свой домъ церковь Бзы на мѣсто що го викали Невра: и имало Царове, що не се кланяли на стый иконы, и обрале та же церковь, како и другите цркви исъ фрѣли: сѣчите стіи иконы, салъ єдени крестъ поставили и го заковали за цыдъ: пакъ после кога становало православно христянство, пакъ то же човекъ пакътила та же церковь со стіи иконы и со други хварини и направилъ при церквата єдна башта, и до десятка є башта живеалъ то же човекъ, радиалъ и вѣвалъ та же церковь, и та же башта подовала и многъ исцѣленіе тімъ, що се мыле.